

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

A R R E S T

**nr. 223.367 van 2 mei 2013
in de zaak A. 208.629/XIV-34.887**

In zake : Necdet AGAOGLU
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Raf Jaspers
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Broederminstraat 38
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld per faxbericht van 24 april 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de minister van Justitie van 28 maart 2013 waarbij de uitlevering van Necdet AGAOGLU aan de regering van Turkije wordt toegestaan.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 mei 2013 om 11.00 uur.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, die persoonlijk verschijnt, advocaat Raf Jaspers, die in eigen naam en loco advocaat Jos Vander Velpen verschijnt voor de verzoeker en advocaat Bernard Dervaux die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Ingevolge het arrest van het assisenhof van Iğdir (Turkije) van 16 oktober 2008, vaardigt het parket-generaal van Iğdir een aanhoudingsbevel uit ten aanzien van de Turkse onderdaan Nejdett AGAOGLU, verzoeker in deze zaak.

Met een diplomatieke nota van 12 september 2012 van de Turkse ambassade te Brussel vraagt Turkije België om de uitlevering van de verzoeker.

Op 10 januari 2013 brengt de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen een gunstig advies uit.

Bij besluit van de minister van Justitie van 28 maart 2013 wordt aan de regering van Turkije de uitlevering van de verzoeker toegestaan. Dit is de bestreden beslissing.

Het bestreden besluit is als volgt gemotiveerd:

“Gezien de brief dd. 18.09.2012 van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken en de diplomatieke nota dd. 12.09.2012 (2012/BRUK/7766183) van de Turkse ambassade te Brussel waarbij de uitlevering wordt gevraagd van de Turkse onderdaan Necdet AGAOGLU geboren op 20 april 1980 te Iğdir, Turkije.

Gezien de daarbij overgelegde stukken, in het bijzonder het arrest dd. 16/10/2008 van het assisenhof van Iğdir dat sinds het arrest van het Hof van Cassatie dd. 13.10 onherroepelijk is. Met het oog op de tenuitvoerlegging van deze straf heeft het parket generaal van Iğdir op 19.01.2011 een aanhoudingsbevel uitgevaardigd.

De opgeëiste persoon werd tot een gevangenisstraf van 5 jaar, 6 maanden en 20 dagen veroordeeld wegens feiten die naar Turks recht gekwalificeerd zijn (deelneming aan) opzettelijke slagen en verwondingen (art. 456/3 en 457/1 Turks Strafwetboek). De feiten werden op 06.09.2000 in de verzoekende Staat gepleegd;

De opgeëiste persoon had op 06.09.2000 aanzijn broer een mes gegeven om daarmee het slachtoffer te verwonden. Het slachtoffer was na de steekpartij 45 dagen

werkonbekwaam en bleek op basis van de medische expertise blijvende schade te hebben opgelopen.

Gezien de betekening van de hierboven vernoemde veroordeling aan de opgeëiste persoon op 29 november 2012;

Gezien het proces-verbaal dd. 5 december 2012 van de heer Procureur des Konings te Mechelen waarin de verklaring van de opgeëiste persoon geen afstand te doen van de formaliteiten en de waarborgen van de uitlevering is vervat;

Gezien het zonder voorwaarden of beperkingen gunstige advies uitgebracht door de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen op 10 januari 2013;

Gezien te behoeve van de adviesprocedure noch in enig ander stadium van de uitleveringsprocedure schriftelijke conclusies of stukken werden neergelegd;

Gelet op de Europese uitleveringsovereenkomst van 13 december 1957 van de Raad van Europa;

Gelet op de uitleveringswetten van 1 oktober 1833 en 15 maart 1874;

Overwegende dat de feiten zowel naar Turks als naar Belgisch recht strafbaar zijn gesteld en dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 2.1 van voornoemd Uitleveringsverdrag;

Overwegende dat de verjaring van de strafvordering naar Turks, noch naar Belgisch recht is bereikt;

Overwegende dat de feiten geen politiek misdrijf of een daarmee samenhangend misdrijf uitmaken;

Overwegende dat niet is gebleken dat het verzoek tot uitlevering dat op een misdrijf van gemeen recht berust, is ingegeven om de opgeëiste persoon wegens zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit of zijn politieke gezindheid te vervolgen of te straffen, noch dat zijn positie om een van deze redenen ongunstig dreigt te worden beïnvloed;

Overwegende dat evenmin is gebleken dat er ernstige risico's bestaan dat de persoon, indien hij wordt uitgeleverd, in de verzoekende Staat wordt onderworpen aan een flagrante rechtsweigering of aan foltering of onmenselijke en ontorende behandeling;

Overwegende bijgevolg dat aan de voorwaarden en de formaliteiten van de uitlevering is voldaan,

Besluit

Enig artikel

De uitlevering van Necdet Agaoglu wordt aan de regering van Turkije toegestaan wegens de feiten op grond waarvan de uitlevering wordt gevraagd."

IV. Onderzoek van de vordering

Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

V. Ernst van de middelen

1. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

De verzoeker voert de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 6 van het EVRM samen met artikel 13 van het EVRM en van de zorgvuldigheidsplicht. Hij stelt daarbij dat hij geen kennis heeft gekregen van het advies van de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen van 10 januari 2013. Aangezien in het bestreden besluit werd verwezen naar dit advies, heeft hij zich niet kunnen verweren tegen dit besluit.

Beoordeling

Er dient opgemerkt dat in het (bondig) advies van de KI in hoofdzaak wordt vastgesteld dat aan de uitleveringsvoorwaarden is voldaan. Door in de bestreden beslissing deze uitleveringsvoorwaarden op te sommen en te stellen dat hieraan is voldaan, enerzijds, en te verwijzen naar het zonder voorwaarden of beperkingen gunstige advies van de KI, anderzijds, is voldaan aan de formele motiveringsplicht. De verzoeker maakt niet duidelijk hoe deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische overwegingen de bestreden beslissing is genomen en hoe hem aldus de mogelijkheid wordt ontnomen om kritiek uit te oefenen op dit advies zodoende dat hij niet beschikt over een daadwerkelijk rechtsmiddel.

Het door de verzoeker aangehaalde arrest nr. 178.873 van 23 januari 2008 betrof een geval waarin de verzoeker de uitleveringsvoorwaarden voor de KI had betwist en het advies niet aan de verzoeker was medegedeeld. In de voorliggende zaak werden geen schriftelijke conclusies of stukken neergelegd in de loop van de procedure.

Het eerste middel is niet ernstig.

2. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

De verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel, van de rechten van verdediging, van artikel 3 van het EVRM, artikel 6 van het EVRM en artikel 13 van het EVRM en van de zorgvuldigheidsplicht. Hij stelt dat hij bij brief van 26 december 2012 aan de minister van Justitie bezwaar maakte tegen de uitlevering omdat (1) het uitleveringsdossier onduidelijk was, (2) hij vreest om politieke redenen gevisieerd te worden en (3) hij vader is van een Belgisch kind. In de bestreden beslissing werd er omtrent deze elementen niets gemotiveerd.

Beoordeling

Daargelaten de vraag of de minister de brief van de verzoeker daadwerkelijk heeft ontvangen aangezien de verzoeker geen bewijs bijbrengt dat deze is verstuurd, dient opgemerkt dat de verzoeker niet aantoont dat de hierin vermelde elementen van die aard zijn dat ze de bestreden beslissing hebben beïnvloed en de minister er bijgevolg uitdrukkelijk diende op te antwoorden. Wat betreft de onduidelijkheid van het uitleveringsdossier, is het zo dat een aantal elementen slaan op de gevoerde procedure in Turkije, waarover de Raad van State onbevoegd is zich uit te spreken. Zijn vrees voor politieke vervolging wordt op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt en de schending van zijn gezinsleven wordt in het kader van deze uitleveringsprocedure niet dienstig aangevoerd.

Het tweede middel is niet ernstig.

3. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

In een derde middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, van het proportionaliteitsbeginsel en van de artikelen 2 en 24 van richtlijn 2004/38/EG.

De verzoeker stelt dat hij als vader van een EU-burger wordt gelijkgesteld met een EU-burger. Gezien iedere burger van de Unie op basis van artikel 24.1 van richtlijn 2004/38/EG geniet van dezelfde bescherming als de eigen onderdanen en dit recht ook geldt voor familieleden van burgers van de Unie die niet de nationaliteit hebben van een lidstaat en een (duurzaam) verblijfsrecht genieten, enerzijds, en het verbod op uitlevering van eigen onderdanen, anderzijds, kan hij niet naar Turkije worden uitgeleverd. Minstens moet in de bestreden beslissing hieromtrent enige overweging zijn opgenomen.

Beoordeling

Er dient opgemerkt dat de verzoeker niet aantoonbaar te genieten van een verblijfsrecht of een duurzaam verblijfsrecht. Hij toont niet aan dat hij in het bezit is van een verblijfsvergunning bekomen in zijn hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Er is dus geen sprake van een gelijkstelling met een EU-burger.

Verder is het zo dat Richtlijn 2004/38/EG een grensoverschrijdend aspect dat in casu niet aanwezig is, vereist om te worden toegepast. De verzoeker vraagt een verblijfsrecht in functie van zijn Belgisch kind dat nooit gebruik heeft gemaakt van zijn recht op vrij verkeer. De verzoeker kan zich bijgevolg niet dienstig beroepen op deze richtlijn.

Gezien deze richtlijn niet van toepassing is diende de minister hieromtrent niet te motiveren.

Het derde middel is niet ernstig.

4. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

In het vierde middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3 van het tweede aanvullend protocol van 17 maart 1978 bij het Europees Uitleveringsverdrag, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 6 van het EVRM en van artikel 12.2 van het Europees uitleveringsverdrag van 13 december 1957. Krachtens artikel 3 van het tweede aanvullend protocol kan de aangezochte staat ervoor kiezen de persoon niet uit te leveren wanneer naar haar oordeel de rechten van de verdediging niet in acht worden genomen. In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom van deze discretionaire bevoegdheid geen gebruik

wordt gemaakt. Hij stelt in het tweede onderdeel dat, aangezien hij in Turkije bij verstek werd veroordeeld, hij geen recht op een eerlijk proces heeft gehad.

Beoordeling

Uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat het bestreden besluit de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt waarop het is gesteund. De verzoeker bewijst niet in het minst dat zijn rechten van verdediging niet werden gerespecteerd.

De Raad van State is onbevoegd om zich uit te spreken over het verloop van de buitenlandse gerechtelijke procedure, sinds het arrest van het Hof van cassatie van 13 oktober 2010 onherroepelijk is geworden. Dit onderdeel kan niet dienstig wordt aangevoerd.

Bovendien toont de verzoeker op geen enkele wijze aan dat zijn procedure in Turkije niet eerlijk is verlopen.

Het vierde middel is niet ernstig.

5. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

In een vijfde middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 8 van het EVRM, van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 3, laatste lid van de Uitleveringswet van 15 maart 1874. Hij stelt dat geen rekening werd gehouden met de elementen, die hij aan de minister van Justitie kenbaar maakte, waarin hij wees op zijn gezinssituatie, met name: het familiaal leven met zijn kind, de gevangenisstraf van meer dan vijf jaar die hij zal moeten ondergaan bij uitlevering, het gegeven dat de feiten reeds dateren van 2000, dat verzoeker ruim tien jaar in België verblijft, de Belgische nationaliteit van het kind. De uitlevering is dan ook disproportioneel.

Beoordeling

Artikel 8 EVRM staat er niet aan in de weg dat een contracterende Staat een gunstig gevolg geeft aan een verzoek tot uitlevering uitgaande van een andere Staat. De

door de verzoeker ingeroepen elementen zijn het noodzakelijke en gebruikelijke gevolg van elke uitleveringsprocedure die leidt tot de detentie van een vreemdeling in een land waar hij niet gewoonlijk verblijft.

Het vijfde middel is niet ernstig.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 mei 2013, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen, kamervoorzitter,

met bijstand van

Christophe Verhaert, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Christophe Verhaert.

André Beirlaen.